

rømmelser, som dog ikke rørte ved de almindelige Grundprincipper for Kommissionens Forslag. For disse Ændringer i Kommissionens Forslag er der gjort nærmere Rede i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, medens jeg med Hensyn til Begrundelsen af de almindelige principielle Ændringer, der er indført, maa henvise til Kommissionens Betænkning.

De Punkter, paa hvilke der er sket Ændringer fra Kommissionens Forslag, er jo hovedsagelig en nærmere Bestemmelse af Udtrykket „Hjemstedet“, som er forandret til „Tjenestestedet“, det Sted, der skal tages til Udgangspunkt for den Grænse, som tidligere var 2 km, men nu er ændret til 4 km, og som skal berettigede til særlige Ydelser, for saa vidt en Tjenestemand beordres ud over denne Grænse for at udføre sin Tjeneste. Man er endvidere gaaet med til at lade uansøgte Forflyttelser, der ikke sker samtidig med Tjenestemandens Forfremmelse, være udenfor Beregning i den Aarrække, som skal hengaa, inden Flyttegodtgørelse skal ydes.

Angaaende Rangertjenesten i Statsbanedriften og om Kørepenge for saadan Rangertjeneste gaar Kommissionens Forslag ud paa, at denne Tjeneste skal gaa ind under den almindelige Tjenestetidsnorm for Berettigelse til Overarbejdspenge, men her har man gjort den Indrømmelse, at Godtgørelse for Rangertjeneste oprettholdes med Halvdelen og som en Overgang indtil 1. Oktober 1922 med $\frac{3}{4}$ af Kørepengenes Beløb. Ligeledes er man gaaet ind paa en Overgangsbestemmelse med Hensyn til Kørepengenes Begrænsning pr. Døgn til $\frac{2}{3}$. Ogsaa med Hensyn til Uniformsgodtgørelsen er der gjort en Indrømmelse. Kommissionen havde der foreslaaet, at Godtgørelsen kun skulde udgøre $\frac{1}{3}$ af Anskaffelsessummen for den første Uniform, men man er her, da man fandt denne Bestemmelse lovlig haard, gaaet til Halvdelen.

Endelig indeholder Lovforslaget en Bemyndigelse til at lade Tjenestemandsløven optrykke med alle de mange forskellige Ændringer, der er foretaget i den, siden den traadte i Kraft. Disse Ændringer skyldes først og fremmest Sønderjyllands Indlemmelse, men ogsaa gennem Normeringslove er der sket meget væsentlige, paa visse Punkter endogsaa indgribende, Ændringer i Tjenestemandsløven, ligesom ogsaa ved særlige Love, der er vedtaget som Supplement til Tjenestemandsløven. Hensigten med det store Lov-

arbejde, som blev lagt i Tjenestemandsløvens Udformning, var den systematisk at faa samlet Reglerne for alle disse Forhold, Bestemmelserne findes nu ikke desto mindre spredt paa saa mange forskellige Steder, at det er umuligt for alle andre end rene Specialister i dette Spørgsmaal at faa noget Overblik derover. Ogsaa ærede Medlemmer, som med Opmærksomhed følger disse Forhold, vil sikkert med stor Vanskelighed kunne orientere sig deri. Endogsaa Lønningsraadets Formand, som jo nok kan siges at være den her i Landet, der har bedst Kendskab til disse Forhold, kan ikke hjælpe sig uden ved et Eksemplar, som han særlig har ladet udarbejde til Brug ved Lønningsraadets Forhandlinger; saa vanskeligt er det at orientere sig i disse Spørgsmaal. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der gives Finansministeriet Bemyndigelse til at lade Løven optrykke med samtlige disse Ændringer. Man kan sige, at der kommer stadig nye Ændringer, og det gør der ganske vist, men de kan ikke faa den gennemgribende Karakter, som Ændringerne fik ved Sønderjyllands Indlemmelse og ved den første Normeringslov, der paa saa mange Punkter fremtraadte som et Supplement til denne Lov.

Adskillige af de Bestemmelser, jeg her har nævnt, kan gennemføres administrativt, andre kræver Lovændring, og det er denne Hjemmel, der søges gennem nærværende Lovforslag. Jeg skal endnu nævne, at det Beløb paa 15 Mill. Kr., til hvilket Besparelserne efter Kommissionens Forslag anslaaes, er ved de Ændringer, som fremgik af Forhandlingerne med Tjenestemandorganisationerne, nedbragt med ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men det vil altsaa ses, at den væsentlige Besparelse er blevet bevaret og kan anslaaes til ca. $14\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Da der er opnaaet fuldstændig Enighed med Tjenestemandorganisationerne om Forslaget, haaber jeg, det kan faa en let Gang gennem Rigsdagen, og jeg skal anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):
 Det Forslag til Lov om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1922, som jeg herved skal have den Ære at fremsætte for dette høje Ting, er enslydende med det Lovforslag, som Rigsdagen vedtog i forrige Samling, og gaar ud paa at bemyndige Forsvarsministeren til ogsaa for Aaret 1922 at afvige fra de i Hærloven